

dotknąć tego, co święte

Robert J. Wicks

Przekład
Beata Majczyna

Wydawnictwo WAM ■ Księża Jezuici
Kraków 2013

Wprowadzenie

To zadziwiające, ale prawdziwe, ożywcze i tajemnicze wyzwanie, jakie rzuca życie duchowe, nie polega przede wszystkim na obdarzaniu miłością, lecz na jej *przyjmowaniu*. Albowiem gdy nasze serca są wypełnione miłością, potrafimy dzielić się, czyniąc to spontanicznie, z poczuciem *micwa* (dawania i nieoczekiwania niczego w zamian)! Papież, bł. Jan XXIII powiedział wiele lat temu: „Kto ma serce pełne miłości, zawsze ma się czym podzielić”. A zatem, odczuwając zdrową miłość do samego siebie, wezwanie Boga, by miłować innych tak jak kochamy nas samych, zostaje przekształcone z zewnętrznego przykazania w potężną wewnętrzną postawę nadziei, która może prowadzić do prawdziwego współczucia, prawdziwej przyjaźni i skutecznego działania społecznego.

Jednak nasze własne, niekiedy chwiejne poczucie wartości, ubóstwo i niezdolność do uwierzenia, że w oczach Boga naprawdę jesteśmy wyjątkowi, powstrzymują nas od umiłowania i pielęgnowania miłości Boga w nas samych. To z kolei utrudnia otwarcie się na innych. Paraliżuje nas brak pewności

siebie oraz lęk wywołany przesadnym strachem. Musimy więc rozwiać głębokie, negatywne, niepewne wobec siebie uczucia przez zasianie w nieświadomości nowych, uzdrawiających nasion oraz przez pozbycie się uzależnień, zarówno widocznych, jak i tych subtelnych, które nas uwikłały i usidliły. Musimy na nowo docenić piękno *zwyczajności*: Bóg nas kocha i już obdarzył pod wieloma względami.

Czyniąc tak, staniemy się bardziej zdolni do rozwijania silniejszego poczucia własnej wartości, opartego na ufności Bogu – ukazywało to wielu przewodników duchowych. Powstrzymamy także niepotrzebne wyczerpywanie energii, którą nazbyt często marnujemy na psychiczną obronę siebie i uciekanie się do innych obrazów siebie. Ponieważ jesteśmy słabi, nie unikniemy pojawiających się przed nami wyzwań. Będziemy jednak lepiej przygotowani na przyjęcie łaski dostrzegania i poszukiwania nowych kanałów życia dla siebie samych, a także dla wszystkich cierpiących i w szczególny sposób pragnących uczestniczyć w pokoju Boga konkretnym momencie swojego życia. Mówiąc inaczej: znajdziemy się w sytuacji, która sprawi, że mniej czasu będziemy spędzać na myśleniu o „życiu duchowym”, a więcej na rzeczywistym jego przeżywaniu.

Dopomóc nam w tym mogą rozważania nad zwyczajnością, prawdziwym poczuciem własnej

wartości i czterema typami przyjaciół niezbędnych w duchowej wędrówce. Tematy te są z sobą ściśle powiązane i poprzez każdy z nich dostrzegamy, jak możemy dotknąć tego, co święte, w całej głębi każdego dnia.

Robert J. Wicks

Loyola College, Maryland,
sierpień 2006

Spis treści

Wprowadzenie	7
CZĘŚĆ PIERWSZA	
Zwyczajność	11
ROZDZIAŁ PIERWSZY	
Przyjęcie zwyczajności	13
ROZDZIAŁ DRUGI	
Nauki z pustyni	39
CZĘŚĆ DRUGA	
Poczucie własnej wartości	81
ROZDZIAŁ TRZECI	
Czym jest moje prawdziwe oblicze?	83
CZĘŚĆ TRZECIA	
Przyjaźń	127
ROZDZIAŁ CZWARTY	
Przyjaciele	129
ROZDZIAŁ PIĄTY	
Prosta troskliwa obecność	173